

at mene, at denne Distinktion eller denne Afstillelse, som den ærede Ordfører søgte at gjøre gjældende paa dette Sted, maatte dog ikke er fuldstændig holdbar. Hans Grunde gif nemlig ud paa, at der kun ved det ene af disse Begreber kunde være Tale om Afsoning, ved det andet ikke. Jeg nævner dog nogen Tvivl om, at det virkelig er Tilfældet. Jeg tror, at Spørgsmaalet om en Bøde eller en Mult, ligemeget hvad den saa kaldes, kan affones, vil komme til at bero paa, hvilke Bestemmelser der indholdes i Lovens derom, og ikke vil komme til at bero paa, hvilket Navn den forøvrigt har. Jeg skal ikke videre opholde mig ved disse Smaating, som forresten have min Sympathi, hvad Sprogrensningen angaar.

Formanden (Krabbe): Da det paa nogle af de Punkter, hvor det ærede Medlem sammen med andre Forslagsstillere har foreslaaet Bestemmelse indsat om „Indvigningsministeriet“ i Funktioner, som Sparekassensinspektøren ellers skulde have, ikke er formelt nødvendigt, at disse Endringsforslag maatte bortfalde, ifald Endringsforslaget under Nr. 1 til § 1 maatte blive forfattet, men Forbindelsen dog er en saadan, at de ærede Forslagsstillere formodentlig mene, at de skulde staa og falde med hinanden, tillader jeg mig at spørge, om jeg er i Overensstemmelse med de ærede Forslagsstillere, naar jeg antager, at, saafremt Endringsforslaget under Nr. 1 til § 1 maatte blive forfattet, da Endringsforslagene under Nr. 4, 5, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 18, 21 og 22 bortfalde.

Dan: Jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg tror efter min Opfattelse at kunne erklære paa Forslagsstillernes Vegne, at den ærede Formands Opfattelse paa dette Punkt er den samme som den, vi have.

Formanden (Krabbe): Saa vil jeg gaa ud fra denne Forudsætning.

Scharling: Det forholder sig ganske rigtigt som nys udtalt af den ærede Ordfører, at det kun har været min Hensigt med det Endringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 40 til § 11, at fastslaa, hvad der har været Meningen med Bestemmelsen i første Led af § 11. Efter den Udtalelse, der nu er fremkommen fra den ærede Ordfører, er min Hensigt i det Væsentlige opnaaet, og om jeg end i og for sig kunde finde det nok saa rigtigt, om det blev klarere udtalt i selve Paragrafen, hvad der efter min Formening vilde blive Tilfældet ved en saadan Tilføielse som den af mig foreslaaede, skal jeg dog, da Udvalgets øvrige Medlemmer have haft formelle Betænkninger overfor denne Endring, efter hvad der nu er fremkommet, frasælde den, og tager hermed dette Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Endringsforslaget under Nr. 40 til § 11 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det saaledes bortfaldet.

Saastrup: Ved 2den Behandling af det her foreliggende Lovforslag gif det ærede Things Majoritet over til noget mere, end jeg kunde ønske, at indskrænke den Frihed og Selvstyrelse, som Sparekasserne hidtil have kunnet glæde sig ved og have udviklet sig under. Som det blev fremhævet ved anden Behandling, have de udviklet sig saaledes, at Alle have maattet erkende, at den Udvikling, den Nytte og Gavn, de have stiftet i Samfundet, har været stor, og indtil Dato har der ikke været Noget af Betydning at befrygte med Hensyn til deres Sikkerhed. Ikke desto mindre er man ved 2den Behandling, saaledes som dette Lovforslag da blev vedtaget, gaaet over til at indskrænke denne Frihed og Selvstyrelse noget. Jeg har været af den Formening, at det første Skridt, man foretog overfor Sparekassensinstitutionen paa Lovgivningens Omraade, burde foretages saa varsomt, at man ikke kom denne Selvstyrelse for nær og navnlig, at man indskrænkede sig til at træffe Bestemmelser om Kontrol, om Offentliggjørelse af Regnskaberne osv., da man jo ikke havde nogen bestemt Grund at paaøge, hvorfor man skulde være streng overfor Sparekasserne, og man tillige til enhver Tid var i den Situation at kunne tage fat paa at skjærpe Lovene i saa Henseende, derfor det skulde vise sig at være nødvendigt. Jeg vil nu haabe, at det ingeninde bliver nødvendigt, selv om Lovforslaget, som det foreligger nu fra 2den Behandling, ved 3die Behandling maatte stille sig noget heldigere overfor Sparekasserne. Det høie Thing har jo ved 2den Behandling holdt fast ved Inspektøren, og jeg har kunnet gaa ind derpaa, naar Inspektørens Omraade bliver saaledes indskrænket, at de Sparekasser, som valgte deres Bestyrelse paa en fornuftig Maade, bleve fritagne for hans Tilsyn paa den Maade, at han til en hvilken som helst Tid, han maatte ønske det, kunde lukke deres Kasse op. Dette er Noget, som er erkendt af Alle og oftere tidligere har været omtalt og ogsaa stærkt er fremhævet af Sparekassekommissionen. Ikke desto mindre har det høie Thing villet give ham Ret til, naar han vilde, at benytte en hvilken som helst Sparekasses Regler og forlange den lukket op. Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Balgkreds (Buch) og jeg have troet, at der burde gjøres Forsøg paa, om Thinget dog ikke vilde lade Sparekasserne selv vælge denne Inspektør. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det ikke lod sig gjøre. Det var urimeligt, — om det ikke var hans Ord, saa tror jeg, at det var Meningen — at de, der skulde eftersees, valgte den, der skulde efterse dem. Det kunde den ærede Ordfører have nogen Ret